

HAARLEM

MAANDAG 9 JANUARI 2012

KLASSIEK / RECENSIE

Zonnig begin voor Wings Ensemble

Cultureel Haarlem lijkt barre tijden tegemoet te gaan. Ook de musici van het Haarlemse Wings Ensemble, dat bestaat uit leden van het geplaaide Holland Symfonia, zullen zich zorgen maken over hun toekomst. Toch begon het ensemble het nieuwe jaar zonnig met een Spaans programma, afwisselend en onderhoudend, vol mediterrane warmte.

Het derde deel uit het Vierde gitaarkwintet van Boccherini klinkt als een lome zomermiddag. De zinderende hitte ontlaadt zich in de opzweepende Fandango die daarop volgt.

Warmte klonk ook door in de uitvoeringen. De vier strijkers mengden fraai en trokken prachtige, zangerige lijnen. Gitarist Paul van Utrecht zorgde voor ritmisch vuur.

Maar ook de dramatische kanten van de Spaanse cultuur kregen aandacht. De liederen van het Iberisch schiereiland wemelen van stierengevechten, ongelukkige liefdes en fatale affaires. De beroemde Spaanse dichter Federico García Lorca verzamelde Spaanse volksliederen en maakte er zijn eigen muzikale arrangementen van.

De eenvoudige zetting van 'Los Mozos de Monleon' contrasteert met de dramatische inhoud. Mezzosopraan Marjolein Niels gaf er een expressieve uitvoering van.

Het Wings Ensemble verstaat de kunst om klassieke muziek luchtig te presenteren zonder concessies te doen aan de inhoud. Een gedicht, grappige anekdotes - wie wist dat de

Marjolein Niels (mezzosopraan), Paul van Utrecht (gitaar) en het Wings Ensemble met werken van Boccherini, Tárrega, Turina, García Lorca, De Falla en Bizet. Gehoord: 8/1, Janskerk, Haarlem.

Nokia-tune gecomponeerd is door de vergeten 19de-eeuwse componist Francisco Tárrega -, de toelichtingen van een leraar Spaans en rake kwinkslaggen zorgen voor een ongedwongen atmosfeer.

Bovendien heeft het ensemble een goede neus voor gastmusici. Gitarist Van Utrecht trof in 'Lágrima' van Tárrega' door zijn zangerige spel en door de ontroerende eenvoud van zijn interpretatie. Ook mezzosopraan Niels weet zonder onnodige opsmuk een verhaal te vertellen.

Van de 'Siete canciones populares españolas' van De Falla maakte ze mooie miniaturen waarin weemoed en passie, tederheid en woede elkaar afwisselden. De beroemdste Spaanse muziek is ironisch genoeg geschreven door Franse componisten. Zo mocht op het programma de muziek van Bizets in Sevilla spelende opera 'Carmen' niet ontbreken.

De musici brachten de bekende melodieën en sfeervolle tussenspelen met verve. Soms leidde die gloed tot wat onrust.

Gelukkig liet men de buitenkans van een aanwezige mezzosopraan niet onbenut en kreeg de 'Habancra' ook een vocale uitvoering. Niels - rode bloem in het haar - stal er de show als een innemende Carmen.

WINAND VAN DE KAMP